

mand (Bojssen), saa er det jo den rene Klogskabs Handling at stemme for Forslaget, og derimod et Topmaal af politisk Uforstand at stride derimod, ikke alene at forkaste Loven, men at stemme imod den. Svori Klogskaben bestaar, er ikke let for mig at fatte. Jeg skulde ønske, at den ærede Formand for Finantsudvalget, som siger, at Finantslovsforslaget er Folkethingets eget, vilde have erklæret sig over de Ytringer, som kaldt fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), thi de gaa aabenbart ud paa, at der har været Andre med til at bestemme dette Forslag, og i, hvad der ligger for udenfor Thinget, ser jeg ligeledes et fuldstændigt Bevis for, at det Finantslovsforslag, som her ligger for, er hemmelig godtkjendt forud af Landstinget, og saa siger jeg, at, naar Folkethingets Udvalg retter sig efter saadanne Ustaler, saa vedtage vi ikke uden i Formen Finantslovsforslaget i Folkethinget. Vi gjøre ikke Fyldest for vore Pladser her i Folkethinget efter Grundlovens And, naar vi ikke vedtage Finantsloven efter Indskydelse fra os selv; lad den saa komme tilbage, saa kan der være Tale om at affordere med Landstinget; men det er netop det, jeg har kaldt Finantsudvalgets Svagheit, at det pleier Forhandlinger, før man har offentlig faaet Landstingets Mening at høre. Den ærede Formand for Finantsudvalget begrundede sin Klogskab i dette Stykke paa, at Finantsloven nu blev vedtagen saaledes, som den var nødvendig, og saaledes altsaa, som den maatte være dette Ministerium tilpas. Men Folkethinget har jo forhen givet dette Ministerium en Finantslov, som var saaledes, som den var nødvendig, nemlig i Foraaret 1876. Da vilde Ministeriet jo ogsaa gjøre Vanskeligheder ved Finantsloven. Et betydende Medlem i Landstinget udtalte da, at Finantsloven gav det Nødvendige, og derfor maatte Landstinget tage til Tælle med den. Men var Ministeriet tilfreds dermed? Opløste det ikke Folkethinget og udfkred den Valgdag, der bragte et overveiende Antal Modstandere mod Regjeringens Politik her ind i Salen? Hvorledes kan da den ærede Formand for Finantsudvalget nu komme og sige, at, naar vi vedtage en Lov, der giver, hvad der er nødvendigt, saa have vi tilfredsstillet Ministeriet, saa kunne vi vente at faae Ministeriet til at gaa ind paa, hvad vi vilde? Var det Meningen? Det var det vist ikke, thi det er ikke længere siden end i Gaar, da sagde den ærede Formand for Finantsudvalget, at den militære Netspleielov kunde vi ikke vente af dette Ministerium, og det er dog ikke Andet end at faae staaende Arrest afløst. Kunne vi ikke faae denne Lov, hvad vil saa det ærede betydende Medlem faae ud af Ministeriet, naar det først har faaet Finantsloven. Vi kunne ikke faae den allermindeste Indrømmelse af Ministeriet, før vi give det Loven, og hvad Sikkerhed have vi for, at vi faae Noget, efter at Loven er

givet? Der er jo ingen Betingelser stillede; det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) siger: Alliancen er at vedtage dette Lovforslag; naar det er forbi, saa gaar hver til sit, og skulle de have Noget sat igjennem, saa maa de se at finde et nyt Grundlag, hvorpaa de kunne støtte dem. Det, som jeg bebrejder det ærede Ministerium atter her i Dag, er, at, skjøndt det er et Landstingsministerium, skjøndt det bestaar af et Udvalg af de mest betydende Medlemmer af Landstinget, saa mægler Ministeriet aldrig mellem Folkething og Landsting. Hvad er der nu kommet ud af denne Session? Den er gaaet hen med Underhandling paa sjette Maaned? Vi have ikke faaet et eneste Lovforslag, som har nogen Betydning, behandlet Rigsdagen igjennem. Er det saadant et Ministerium, som fortjener at faae Pengengebevillinger efter konstitutionelle Grundfætninger? Er det saadant et Ministerium, som man uden først at have en Tilskaaelse fra det af, at nu vilde det og det blive gjort, skulde give en Finantslov, hvorefter det kan regjere endnu et Aar? Jeg tror ikke, at en saadan Fremgangsmaade sømmer sig for en Rigsdag i det Land, der skal have en af de frieste Forfatninger i Europa. Forfatningen viser sig nu vel at være en af de frieste paa anden Maade, nemlig fra oven nedad, idet vi her have et Ministerium, der giver Love, uden at have Rigsdagens Samtykke, og det en Finantslov — som sidder her paa andet Aar i Rigsdagen, uden at kunne skaffe en eneste Lov igjennem, og det Ministerium faar ikke blot en nødvendig, men en rigelig Finantslov, er det ikke, at Forfatningen giver Frihed ovenfra, modsat af, hvad vi ellers have troet, at det var nedenfra, at den gav Frihed. Og dem, der have kjendt Standerforsamlingen, spørger jeg, om det var værre i Christian den Ottendes sidste Regjeringsaar mellem det kongelige danske Rancelli og Standerforsamlingen, end det nu er mellem det Estrupske Ministerium og Folkethinget. Lad de ærede Mænd, der sidde her, og som have været — i det Mindste har en af de Herrer, der sidde lige overfor her (B. Christensen), været det — Medlemmer af den Roskilde Standerforsamling, sige her, at Tilstanden er bedre nu under det Estrupske Ministerium, end den var det i Roskilde under det Østfiske og Stemanniske Rancelli, saa tager jeg mine Ord tilbage. Jeg siger, Finantsloven er ikke blot givet med det Nødvendige, men med det Rigelige. Kirkeministeren har faaet Mere, end han nogeninde har forlangt og Mere, end der nogeninde har været foreslaet til ham, og Forsvarsministeren ligeledes. Andre 3 Ministre have faaet, hvad de ville have, ja, vi have jo endogsaa viist dem den Belvilje at bevilge dem, hvad de skulle skrive for mod Folkethinget i udenlandske Blade, og selv det finder Finantsudvalgets Ordfører at være en heldig Bevil-